

2009. május. 25. hétfő 19.00

**VERDI - EST:
NYITÁNYOK, OPERA KÓRUSOK**

Közreműködik: Szolnoki Egyesített Vegyeskar

Karigazgató: Molnár Éva

Vezényel: Izaki Masahiro

1. **A végzet hatalma** - Nyitány
2. **Luisa Miller** - Nyitány
3. **La Traviata** - Előjáték
4. **Macbeth** - Balettzene I.
5. **A Szicíliai vecsernye** - Nyitány

6. **Nabucco** - Nyitány

- **N.1 Introduzione** - Kórus "Gli arredi festivi giu cadano infranti"

- **N.11 Kórus** "Va pensiero sull'ale dorate"

7. **Don Carlos** - Nyitány II.felvonás

8. **Trubadúr**- N.4 Coro di Zingari e Canzone - kórus

"Vedi! le fosche notturne spoglie..."

9. **Aida** - Előjáték

- **Második Felvonás Finálé Kórus-Induló-Balett-Kórus**

"Gloria all'Egitto, ad Iside che il sacro suol protegge!"

" Vieni, o guerriero vindice, vieni a gioir con noi"

La Traviata - Pezsgő duett

Verdi, Giuseppe

1813. október 10-én Le Roncole-ban született, a Pó síkságon, apja kocsmáros volt. A falu orgonistájától kapta első zeneleckéit, majd tíz éves korában a bussetói gimnáziumba került, ahol már néhány művet is komponált a helybeli zenekar számára. Tizenkilenc éves volt, mikor a milánói konzervatóriumban elutasították felvételi kérelmét, ezért magánúton tanult Lavignánál. A harmincas évek elején egy bravúros beugrással (Haydn Teremtés c. oratóriumának vezényleésével) hívta fel magára a figyelmet. Első operáját (Oberto) 1839-ben mutatta be a milánói Scala.

Ezzel kezdődött első alkotói korszaka, amely 1850-ig tartott, és magába foglalta a **Nabuccót** (1842), a Lombardokat (1843), az Ernánit (1844), valamint Schiller három drámájának operai feldolgozását (Jeanne d'Arc, A haramiák, **Luisa Miller**).

A második korszakból való a Rigoletto (1851), a **Trubadúr** (1853) és a **Traviata** (1853), a **Szicíliai vecsernye** (1855) a harmadik korszak kiemelkedő alkotása. **A végzet hatalma** (1862), a **Don Carlos** (1867) és az **Aida** (1871), az utolsó, kései korszak két remekműve az Otello (1887) és a Falstaff (1893).

Ez után már csak a Quattro pezzi sacri című énekkari sorozat került ki a mester műhelyéből, aki 1901. január 27-én Milánóban hunyt el.

Verdi egész életművét az őszinte érzelem és az ezt kifejező dallam elsődleges fontossága hatja át. Ábrázolásának középpontjában mindig az ember (és nem a millió) áll. Ehhez elsősorban emberi hangra volt szüksége a zeneszerzőnek, innen a vokális műfaj kizárólagossága életművében. Még önálló hangversenyszám gyanánt megszóltatható nyitányt is keveset írt, és ezek sem hasonlíthatók a klasszikus nyitányokhoz: a komponista nyilvánvaló célja nem a virtuóz zenekari darab, hanem a szó szoros értelmében vett előkészítés a színpadi cselekményre. Az opera fő motívumait felhasználó nyitányból nem alkot szabályszerű szonátatételt, hanem egyveleg jellegű „katalógust” nyújt a drámához.